

Ordføreren: De Bemærkninger, der i Betænkningen ere fremsatte af Udvalget, have tilbeels for Die at fremskaffe en Udtalelse fra Ministeriets Side, angaaende hvorvidt det maatte tiltræde dem eller ikke; da imidlertid ingen af Ministrene ere tilstede, saa finder jeg mig ikke foranlediget til hderligere at udvilde, hvad i Betænkningen er fremsat.

Formanden: I Anledning af hvad den ærede Ordfører nu bemærkede, skal jeg gjøre opmærksom paa, at Justitsministeren er tilstede.

Ordføreren: Jeg maa bede om Undskyldning for, at jeg ikke har været opmærksom paa, at den meget ærede Justitsminister er tilstede, hvilket imidlertid, da han ikke har taget Ordet, forsaavidt ikke forandrer, hvad jeg har tilladt mig at fremsætte. At indlade sig videre paa disse Sager, uden at Ministeriet eller noget Medlem af Forsamlingen httver sig derom, forekommer mig vilde være at opholde de ærede Medlemmer til ingen Nytte.

Da Ingen hderligere begjærede Ordet, vare Forhandlingerne over dette Affnit sluttede. Samtlige af Statsrevisionen dertil gjorte Indstillinger betragtedes i Henhold til Formandens tidligere Udtalelser som vedtagne uden Afstemning.

Dernæst fattes under Forhandling; § 9. Justitsministeriet.

Justitsministeren: Jeg er tilbøielig til at troe, at den i Betænkningen fremsatte Bemærkning om, at en Uenighed finder Sted imellem Justitsministeriet og Statsrevisionen med Hensyn til, hvad der skal betegnes som „Udgiftsrestance“, grunder sig paa en Misforstaaelse. Det har ikke været Ministeriets Mening, at en til Udgift kommen Sum skulde kunne betragtes som en Restance. Jeg tør ikke sige, om Misforstaaelsen skulde være fremskabt ved Ordstillingen i Ministeriets Svar, men Meningen har i alt Fald været den, at den til Udgift anviste, men ikke til Udbetaling komne Sum betragtes som en „Restance“.

Ordføreren: Saaledes som jeg har opfattet saavel Ministeriets Svar som den af den ærede Minister nu givne Udvikling deraf, troer jeg dog, at der til Grund derfor ligger en urigtig Opfattelse af, hvad det vil sige, at en Sum er kommen til Udgift. Hvis en Sum er kommen til Udgift, kan den ikke være nogen Udgiftsrestance, og det er derom, troer jeg, at Spørgsmaalet har dreiet sig. Jeg troer ikke, at det vil give noget Udbytte nærmere at gaae ind paa en Forklaring over disse forskjellige Udtryk, der forekomme i Statsregnskabet: „Udgiftsrestance“, „kommen til Udgift“ osv. Men jeg vil tillade mig at anmode den meget ærede Justitsminister om at indhente Finantsministerens Mening om, hvorvidt dette Udtryk er brugt i en saadan Betydning, som er den almindelige i Regnskabsvæsenet. Spørgsmaalet selv er forsaavidt af ringe Betydning, og Udvalget har kun troet at burde gjøre Sit til, at ikke Justitsministeriet vedbliver at være en Anstuelse om Betydningen af dette Udtryk, hvoraf der kunde opstaae hderligere Forvirring med Hensyn til de Bemærkninger, der gjøres fra Statsrevisionens Side, og det er derfor, at Udvalget har troet at burde gjøre opmærksom paa, at der vistnok har været en Udfarelse tilstede fra Justitsministeriets Side.

Justitsministeren: Under enhver Omstændighed troer jeg, at Ministeriets Svar paa Statsrevisionens Bemærkninger for Fremtiden uden stor Vanskelighed skulle blive stillede saaledes, at der ikke skal komme til at fremtræde en endogsaa kun tilshueladende Uenighed.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, vare Forhandlingerne over dette Affnit sluttede. Samtlige af Statsrevisionerne dertil gjorte Indstillinger betragtedes i Henhold til Formandens tidligere Udtalelser som vedtagne uden Afstemning.

Dernæst fattes under Forhandling § 10: „Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og de under Samme sorterende Instituter med særegne Fonds“, med det dertil af Udvalget i Betænkningen (Tillæg B) stillede Endringsforslag.